

Co by nemělo vidět třetí oko XXXVI Štěpán Blažek

Skrýval Gallus závažná fakta do tmy? Pokud Gallus stejně jako autor Kroniky české skrýval významná fakta do tmy, pak se podívejme, kolikrát v ani ne jednostránkové kapitole I, 4 píše o slepotě, o osvícení apod. *Syna Měška* (polské miezek znamená slepý), *byl slepý, Měškových sedmých narozenin, kvůli chlapcově slepotě, slepý chlapec opět nabyl zraku, chlapec skutečně vidí, které nikdy neviděl, pohanu své slepoty, chlapcova slepota, slepota znamená, jakoby slepé, díky Měškovi, má být napříště osvíceno, dříve slepé, Měškovým osvícením, samo osvíceno, vrátil Měškovi... zrak, pronikal k poznání věcí neviditelných.*

Citujme větší část posledního souvětí: „...*Bůh vrátil Měškovi nejprve zrak tělesný a později i zrak duchovní, aby přes věci viditelné pronikal k poznání věcí neviditelných.*“ Není zde Gallem napovězeno, že tak máme pracovat s jeho kronikou? Že máme přes věci viditelné pronikat k poznání „věcí“ neviditelných? Tedy „věcí“, které do textu skryl?

Je spojení slov živý a Bůh narážkou na Biagotu? Kosmas I, 40: „*Jitka... nad život mi [Břetislavovi I.] dražší; aby zůstala dlouho na živu [bios], buď Bohu [Gott] chvála stálá.*“ Schovává se zde za Břetislava I. kníže Boleslav I., jehož manželkou měla být Biagota? V kap. II, 36 se slova živý a Bůh opět vztahují k Jitce, ovšem k jiné Jitce: „... *zemřela Jitka, manželka Vladislava, knížete polského; byla to dcera Vratislava, knížete českého. Jitka... obětující se v živou obět Bohu.*“ Neskrývá se v Gallovi i za polským Vladislavem (v některých kapitolách) český kníže Boleslav I.? A jestliže je v Gallovi skryt český kníže Boleslav I., měl by v něm být skryt i kníže Václav. Jeho zřejmě prozradil autor Kroniky české tím, že Zbyhňeva v kap. III, 34 nechal oslepit (Gallus se o tom nezmiňuje): „...*svého bratra Zbyhňeva ... [český Boleslav I. skrytý za polského Boleslava III.] oslepil.*“

Kdo napsal Privilegium církve moravské, Epilog téže země a Čech a Život a umučení přesvatého našeho patrona a mučedníka Václava? Myslím, že jím byl autor Kroniky české Jan II. Břichatý vydávající se za Kosmu. Ten se mohl podepisovat slovy *milostivý bůh, milostivý dar Boží* a slovy *břicho* a *život* apod. V názvu jednoho díla je slovo

Život. To je málo průkazné. Vložit do tohoto textu slovo *břicho* by bylo dost obtížné. Jan II. Břichatý slovo *břicho* jenom napověděl. V kapitole I, 15 (v níž upozorňuje na tato díla) zdůrazňuje, že nebude psát, který kníže které kostely postavil apod., protože o tom již bylo napsáno ve jmenovaných dílech. A napíše zdůvodnění: „*Neboť i jídla, kterých častěji požíváme, se přejídají.*“ A touto větou se Jan II. Břichatý snad podepsal (jídla se vztahují k břichu) a naznačil, že autorem těchto děl je on. Kap. I, 17: „...*o tom [o zavraždění Václava] jest... pověděno v Oslavě umučení téhož svatého muže. Po... skončení života... Za této hostiny...*“ Přízvisko Břichatý je snad naznačeno slovy *život* a *hostina*. Břichatý se také řekne (řeklo kolem r. 1100?) bachratý. České *bujně slavit* se latinsky řekne *bacchor*. To připomíná české *bachor* (vulgárně břicho, stč. *bachor* znamená tlusté střevo). A kapitola I, 30: „*Kdo si přečte Život a utrpení svatého Vojtěcha, bude moci zvěděti... jak skromě žil... se mi nezdá vhodným již řečené vyprávět dvakrát.*“ Je číslovka *dvakrát* narážkou na Jana II. Břichatého? (Nebo Jan II. Břichatý číslo II. neužíval?) Je *Život a utrpení svatého Vojtěcha* totéž dílo jako *Verše o utrpení sv. Vojtěcha*? A je autorem *Veršů*... stejný autor jako autor Kroniky české, jak to naznačil D. Třeštík (2007, s. 14)?

V kap. III, 55 čteme: „...*o jehož [Václavových] skutcích v Životě téhož svatého dostatečně se vypravuje...*“ Jestli se autor Kroniky české opravdu „podepisoval“ slovy souvisejícími s jídlem, kde ještě se jimi „podepsal“? V kapitole III, 59 pojednává o sobě. A v ní čteme tato slova: **chléb, topinka, sávali, nakrmivše se, jídly.**

V *Počíná se předmluva...* čteme slova: **hltati, doušek, vody, sladké číše.** V kap. II, 27 Jan II. Břichatý píše o fyzickém napadení (*popadne... biskoupka za vlasy... hodil jím jako otepí o podlahu. Zatímco ho bili...*) olomouckého biskupa Jana I. pražským biskupem Gebhartem/Jaromírem roku 1073. To autorovi Kroniky české pravděpodobně slouží k tomu, aby připomněl svůj vlastní zážitek. Opět se zřejmě prozradil tím, že píše o jídle. V kapitole jsou slova: **krmičku, hladem, jídlo, sýr, sněden, kmín, cibule, topinky, snídaně.** Že si za Gebharta máme dosadit do skryté vrstvy této kapitoly jiného biskupa, řekl slovy: „...*proměnil*

se [Gebhart] jako *Prometheus* v jinou podobu ošemetníka.“ Ve *Vysvětlivkách* je uvedeno: „*Prometheus zde omylem místo Proteus.*“ Mořský bůh Proteus se uměl měnit v nejrůznější podoby. Gebhart říká Janovi [Janovi I., 1063-1085?]: „...*protože se tedy po čtyři léta nemohu doprosit toho, co chci, učiním, co dovedu.*“ V posledních letech, kdy byl olomouckým biskupem Jan II. Břichatý (1104-1126), byl pražským biskupem Menhart (1122-1134). Ve čtvrtém roce jeho (Menhartovy) funkce, tj. 1126, přestává být olomouckým biskupem Jan II. Břichatý. O něm se zřejmě píše i v *Založení kláštera Sázvavského*, a to jako o opatovi Božetěchovi. Tam se uvádí, že Božetěcha (tj. Jana II. Břichatého) kníže Břetislav, když dal na smyšlenky a hany Božetěchových bratří (mnichů), *vyobcoval... z výše řečeného místa.* (Roku 1126 byl českým knížetem Soběslav I., olomouckým knížetem Václav. Skrývá se zde Soběslav I. za Břetislavem?) A autor zřejmě ne náhodou pokračuje slovy: „*Bíti budou pastýře...*“ Slovem *nocí* (*směle vpadne v noci*) je možná opět řečeno, že kvůli „třetímu oku“ je něco „skryto ve tmě“.

Nezतोžňuje se autor Kroniky české alespoň v něčem s kaplanem Markem? V kap. II, 26 použil slova: **jídla, pití, stravování, pšenice, ovs, maso.** Slovem *temnosti* (*se odebral z temnosti světa*) autor možná naznačuje, že je v textu něco skryto. Do této kapitoly je v „rukopise“ A₄ a A_{4a} vloženo založení kostela vyšehradského. V ní je zmínka o **Janovi**, biskupu **Tuskulském**. Přitom autorem Kroniky české byl dle mého názoru Jan II. Břichatý. Latinské *latuscula* znamená *útlý bok*. Jsou skrytá slova *útlý bok* ironickou narážkou na Břichatého?

V *Začíná se list třetí knihy* slovy *nejedl a chléb* (*abych...nejedl nadarmo polský chléb*) se Gallus možná prozrazuje jako Břichatý.

Pokračování příště